

alle geval vóór het jaar 1316, aangelegd werd. Zij liep van Vlaardingen in noordoostelijke richting naar de Delf, die zij even benoorden Delft, bij de nog onlangs algemeen bekende uitspanning de Koeswagen, afdamde, en verder tot aan de landscheiding van Schieland (1).

Zoo werd het doel, dat Corbulo oorspronkelijk met het stichten van zijn gracht beoogd had, in het belang van den landbouw grootendeels weer verijld. Slechts lichte vaartuigen konden voortaan binnen door van den Rijn in de Maas komen, en nog wel onder voorwaarde van zich twee malen over een dam te laten oversleepen.

Onderwijl was even ten zuiden van den Hinderdam (zoo werd de dam genoemd, die bij de Tanthof behoorde) ter plaatse waar uit de Delf een andere vaart scheidt, die naar Maasland en Vlaardingen voert, een gehucht ontstaan, dat naar zijn ligging Delft werd geheeten en dat in 1246 door den Roomsch-Koning, Graaf Willem II, waardig werd gekeurd om, ter zelfder tijd als Haarlem, tot stad verheven te worden. Aan de welwillendheid van den zoon des Konings, Floris V, had de nieuwe stad het te danken, dat een ander aangrenzend gehucht, het zogenoemde Oud-Delft, met haar werd vereenigd. Op die wijs verdubbeld was zij het niet meer toenemende Vlaardingen spoedig boven het hoofd gegroeid en verwierf zich den eersten rang, tot nog toe aan haar mededinger voorbehouden. Na het jaar 1300, zoo niet reeds vroeger, komt nevens Dordrecht, Haarlem en Leiden, die zich in hun voorrang handhaven, nooit meer Vlaardingen maar geregeld Delft, als huldigingsplaats voor nieuwe landsheeren en als hoofdstad van de streek tusschen de Lier en den IJssel, voor. Er vestigde zich daar tevens naast

---

(1) Zie Tegenw. Staat, XVI, bl. 478.